

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torkih, četrtekah in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za en mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.—, . . . 4.50 za pol leta . . . 6.—, . . . 9.—, za vse leto . . . 12.—, . . . 18.—. Naročnice je plačevati naprej na vsake tri mesece brez priložne sorodnice se uprava ne ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

Oglasi se računajo po tarifi v petiti; za naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovane se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upraviteljsko ura Molino picolo hšt. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprište reklame nje so proste poštnine.

Vabilo na javni shod,

ki ga sklicuje politično društvo „Edinost“ za prihodnjo nedeljo dne 24. t. m.

v dvorano „Bralnega društva“ pri sv. Ivanu.

DNEVNI RED:

- Nagovor;
- Politični položaj posebnim ozirom na razmere na Primorskem;
- Razprava o tem in
- Eventualni predlogi.

Okoliščani! Prihitite na shod v velikem številu. Resni časi so nastopili. V naši državi se pripravljajo velevažne stvari. Pokazimo, da gojimo skrb za svojo bodočnost!

Prava beseda znanim laškim katolikom.

V zadnji „Naši Slogi“ smo čitali članek, ki je res pisan — srcem. Srcem slovenskega duhovnika. Iz vsake besede zveni navdušenje pravega duhovnika za krščansko idejo. In ravno to navdušenje, ta gorečnost je narekovala trpko grajo na adresu izvestnih in dobro poznanih laških katolikov. V interesu verske in narodne stvari je, da taki pojavi pridejo v širšo javnost. Taki pojavi in od take strani morejo le bistriti pojme in blagodejno uplivati na medsebojno razmerje v našem taboru. A na temelju našega sporazumljenja moreti najlepše vspevati verska in narodna ideja, ti svetlinji naši.

Nesporazumljenja v našem taboru ne more nobena stvar povspeševati tako, kakor ravno nepoznavanja razmer in nakan na tej in oni strani.

PODLISTEK

Iz vojakovega dnevnika.

Spisal: Janko Kessler.

21. junija 189*. na otoku sv. Klare.

Sv. Alojzija dan je bil. Povedal sem jej, da imam prijatelja, katerega god je danes. Moral sem jej pripovedovati o njem. Podarila mi je cvetko z gredice in je rekla: „Ti si blag, ker tako ljubiš svojega prijatelja“. In nenadoma je sprevrgla govor ter me začela izpraševati o sestrici Milanovi, ako jo poznam, kakšna je, ali rada poje... ni je vznemirjalo več tako govorjenje. Obljubila mi je celo, da jo pojdeva obiskat v jeseni.

Vsa vnajost se je prenovila z dušo vred. Dih zdrave radečice je legel na njeno lepo obličje in okrog rožnih ustnic se je prikazal včasih blag, zoren nasmeb.

Na kresni večer v trdnjavi Verudelli.

Doma zažigajo krese, pojo pesmi, pletejo vence in kresnice zatikajo za streho. Za vsakega jedno in čegar se posuši prej, tisti umrje prvi v družini. Tu vsega tega ni. „Domovina, mili kraj“, vzdiham s pesnikom in toži se mi po domu.

Ako se ne motim, dejala je Dragica, da pojde danes k Elviri. Grom pretresa trdnjavo; bliska se in treska kakor da ima priti sodni dan. Bog, čuvaj nad nedolžnim angeljem!..

24. junija 189*. v trdnjavi S. Giovanni.

Molči morje, kam si djalo?

S. Jenko.

Nepoznavanje naših resničnih nakan je provzročalo čisto, da so se povsem krivo umele in tolmačile slične izjave, kakor je gori omenjena v „Naši Slogi“, ako so prišle od naše strani. Zato se veselimo vsikdar, kadar se oglašajo od druge strani v našem zmišlu.

Dubovnik v „Naši Slogi“ piše:

Neprijetno je razsodnemu človeku, ako mora omenjati samega sebe, kajti od vseh zaimkov je najnesimpatičnejši zaimek „jaz“. Vendar mislim, da smem reči, da sem tudi jaz, kakor katoliški duhovnik, od srca udan katoliškemu gibanju. Vsaki korak, katerim se je pomaknila naprej krščanska ideja, nahaja iskrenega odziva v mojem srcu. Radi tega sem sklenil večkrat, da z naročilom podprem to ali ono novinarsko podjetje v našem Primorju, ako so se ta podjetja oglašala kakor čisto krščanska, če tudi se vsikdar prihajala v italijanski obliki. Nikdar pa nisem čutil najmanjšega zadržka, da ne bi se očitno priznaval Hrvatom.

Razlika v jeziku je zginola pred sjaem krščanske resnice.

Ali koliko razočaranje! Ta podjetja, ki se krijejo slavnim imenom Leona XIII., ki si privajajo celo nekakov monopol krščanskih načel, pokrivajo navadno s tem le svojo narodno zagriženost. Kolika profanacija! Na stotine krat sem rekal pri sebi: gospoda, ne mešajmo nespretno onega, kar je toli lepo razloženo! Nikar se ne skrivajte vi za pleča Leva XIII., ker vas vendar le opazamo od vseh strani! In ne ponašajte se toliko, kakor da bi bili kristijani le vi in samo vi. Tudi mi vemo, kdo je Lev XIII., tudi mi smo kristijani! Toda, ako bodete vi prihajali k nam s križem in sliko Leva XIII. v jedni roki, v drugi pa čašo žolča, tedaj hočemo mi bežati pred žolčem, vi pa le kričite svobodno, da smo zbežali od krščanstva Leva XIII.! Tako postopanje vodi le do kljubovanja in ne do sporazumljenja. Ali pa znate vi, kaj more priti od kljubovanja? — Nekdaj

Zopet se zatekam k tebi, moj dnevnik. Moram ti povedati vse, ker sem že pričel tebi razodeti svoje skrivnosti. Saj drugega nimam, komur bi jih pripovedoval, da bi si olajšal srce.

Jasno jo vidim sredi cvetic kakor kraljico... na mrtvaškem odru. Njeni blede obraz, obdan z bogatim valovjem dolgih las, stoji mi živo pred očmi.

Kresnega večera je bila pri Elviri, kjer se je zamudila. Hotela je odveslati, ko se je že bližala nevihta, a Pepo je ni pustil same veslati, ampak vzel je veslo in naredivši križ je odrinil proti otoku.

Valovje je ustajalo, nevihta se je bližala. Že sta bila blizu otoka, kar je pridrvel velikanski val, ki je zagrnil čolnici v svoje mrzle krilo. Čez dolgo je začutil pekočo rano na glavi in zavest se mu je vrnila. Ležal je na produ otoka in poleg njega Dragica. Angeljski smehljaj je navdihnil njeno lepo obličje, duh pa je že bil splaval v jasne višave, v zaželjeno domačijo k svojemu Milanu...

Zvedrilo se je; le gromče valovje je divjalo, kakor bi hotelo nazaj svoji žrtvi.

Na otoku sv. Klare isti dan.

Stari ribič je prišel po-me. Sedaj jo gledam na belem deviškem odru; dičijo jo prve cvetoče mirte. Srečna je pri svojem Milanu, saj zanjo tu ni bilo obstanka.

Blagor ti, srečna Dragica, ti si prebila britko skušnjo življenja na tem ničevnem svetu. Jaz pa sem ostal zopet sam v tujini. Danes ti gledam sam

so vprašali Kraljeviča Marka, ali bi se hotel poročiti in pod katerimi pogoji? On pa je odgovoril: Morda bi se, toda jedino le z namenom kljubovanja! — A Kraljevič Marko se je boril vso svojo dobo proti Turčinom.

Nočem vpraševati tu, da-li je proračunjeno tako postopanje, ali pa le plod nesposobnosti in tesnosrčnosti. Bodisi kakor hoče: krščansko ni!

Tu se člankar spominja nekega novinarskega podjetja iz gori označene vrste. Dotični krščansko-katoliški list izhaja v Rovinju.

Bombastičen je program temu listu, ali v njem ni ne čednosti, ne plemenitosti, ne jasnosti. Vse skupaj ni družega, nego — fraza z navadnimi refreni.

Govoreči o borbah v Istri, obdolžuje kar sumarično vodje obeh strank, da so prosti spekulant, masteči se na račun obeh strank. To je prostaški in grda kleveta, kolikor se dostaje voditeljev naše stranke. Gospodje v Rovinju bi morali vedeti, da kdor ne kaže niti toliko vzgoje, da osebno spoštuje protivnika, ne more zahtevati, da bi drugi spoštovali njega.

V „Risorgimentu“ — tako se zove dotični list — tudi ni jasnosti. Pravi sicer, da borbe v Istri bi morale ponehati, a nam ni povedal: kako! Ali menijo ti gospodje, da morajo prenehati borbe le njim na ljubo? Gospodje naj ne pozabijo, da je mir splošni ideal; a ne samo njihov, kajti ne more biti razsodnega človeka, ki ne bi ljubil miru. Ali miru ne more biti brez pravice! Justitia et pax osculatae sunt. Najbolji je seveda mir, a je tudi takih časov, ko je borba potrebna. Lahko je razmetati z sentimentalnimi sentencami onemu, ki ni imel nikdar vzroka, da bi moral braniti svojo narodnost. Ali za take sentence se ne more brigati oni, ki je v nevarnosti, da zgubi svojo narodno individualnost. Res je to, borba v Istri je globoko zarila svoje žile, toda takim lomatenjem, kakoršne

v obraz Tolazil bi te, a sedaj ne potrebuješ več tolažilnih besed. Na tvojih bledeh ustnicah vidim naročilo: pozdravi sestrico Milanovo! Izročiti jej hočem tvoj pozdrav. Sam pa še obljubujem, da te bodem obiskoval, ko bodeš spala pod hladno gomilo, dokler me ne odžene usoda zopet v svet...

Čul sem, da se Pepo in Elvira preselita v Pulj k teti, ki tam vse poproda ter se naseli stalno na otoku blizu gomile Dragičine. Bodita srečna, vama je sreča mila! Uživajta jo!

25. junija 189*. ob njeni gomili.

Pripis.

Gospici Avreliji K.!

Sprejmi ta moj presrčni dnevnik; čitaj te vrstice! Gotovo te bodo zanimale. Nikar ne toguj z nova, saj veš, da plakanje ne koristi! Oprosti mi, da ti obnovljam srčne rane s tem dnevnikom, ki so se začele stoprav celiti. Na jesen te prideva obiskat; teta Mara želi srčno videti tebe.

Priloženi cipresni listič in vršiček duhteče mirte sta z groba Dragičinega, kajti pokopana je na mestu, kjer sem jo videl prvič. Prostor je na željo Marijno blagoslovila duhovščina, zlasti, ker je bilo tam nekdanje pokopališče samostansko. Imej listič in mirto za spomin!

Milanovo pesmarico sem pa podedoval jaz; morda bode služila tudi meni tako, kakor je Dragici? Naj, saj s tem bodem najbolj častil njen blagi spomin....

(Zvršetek.)

je v „Risorgimentu“, se borba ne uglađi nikdar. Krščanska ideja se svojo sveto avtoriteto more gotovo ublažiti marsikako nasprotje, ali v to treba sama in srca, in ne zadošča takov diletantizem, ki sam ne ve, kaj hoče.

Člankar dokazuje potem z citati iz njih lastnih člankov, da ta katoliška gospoda res sami ne vedo, kaj hočejo. Gospoda se love iz jednega protislovja v drugo, iz jedne nedoslednosti v drugo. In takim brbljanjem hočejo gospodje doseči kaj poštenega!

V Istri se bje borba in ljuta borba. Jeden vsklika: Daj mi, kar je mojega! Priznaj mi moja prava! — Drugi pa noče ni čuti o tem, ampak obsiplje še prvega z najgusnejimi imeni ter se pripravljajo še na huje grabljenje. Ali je čudo potem, da se prijemata za lase?

In ko stvari tako stoje, pa hočejo gospodje v Rovinju napraviti mir s tem, da imenujejo berilce na obeh straneh — špekulante! Ne gospoda, to ni kruh za vaše zobe, vsaj ne za take prednjake, kakoršne ste se kazali do sedaj.

Kolika sreča bi bila to zares, ako bi se oglašili zares plemeniti ljudje, ki bi na temelju krščanskih resnic jeli urejevati javne odnose in miriti strasti! Tega ne želi nikdo iskreneje, nego ravno mi, ker bi krščanska pravica najkrajšim potom izpolnila naše zahteve. Kreščanska pravica bi spoštovala naš jezik in ne bi nas nazivala „unbrance di facinorosi“ — proste špekulante.

A kaj bi ti gospodje radi zahtevali od nas v imenu pravice? Ali smo jih mi vznemirjali v njih zakonitem posesestvu? Ali smo jim mi usiljevali slovenske šole v njihovih mestih? Ali smo mi zanesli v njihova mesta pokvarjenost in oderuštvo? Ali smo jih mi ovirali v njih razvoju? Naj le razkrijejo svojo bedo v imenu krščanske pravice! Da jih čujemo!

Da zaključimo. Mi ne bezimo od pravega krščanskega gibanja, ampak želimo celó tega gibanja od srca, ali odbijamo od sebe vsa tesposrčna podjetja, zasnovana v zadnji čas v Trstu in v Istri, in naj so se tudi zasnovala pod krščansko firmo, ker skozi prozorno zagrinjalo vidimo tudi fanatizma, površnosti in popolne nesposobnosti.

Ali kuj zares, ali pa pusti in ne maži si rok!

DOPISI.

Iz Celja. (Krilanov večer). (Izv. dop.) Še dobivamo povabila na trgatve, pa smo že začeli plesati, to se pravi: otvorili smo letošajo sezono. Res zgodaj! Pa saj živimo v kritičnih časih, ki nam lahko kar hkrati razmesarijo ves karneval; dobro je torej, če začnemo plačevati dolžni mu tribut že par mesecev prej.

Kar se v Celji prišteva k narodni inteligenci — ta je mnogoštevilna in kar se stanov tiče, mnogovrstna — malone vse je privrelo dne 16. t. m. v elegantno dvorano „Narodnega doma“. Kakor začarani smo pasli svoje oči na lepem številu došlih mičnih, da, krasnih celjskih Slovencev.

Gotovo se je vsaj v glavah idealistiše navdajenih samcev izvajal rek: Svoji k svojim — kar bi bilo dobro — in marsikateri je razvozljal na tej podlagi našo narodno socijalno vprašanje — kar bi bilo tudi prav dobro.

Zuani slovenski glasbenik Arzenšek nastanil se je pri glasovirju, kar ni slabo znamenje, in res, z znano dovršenostjo priredil nam je izredno muzikaličen užitek.

Na odru prikazal se je aranžer večera, g. dr. Mohorič, s svojo mehko govorico, da pove, pristrčno pozdravivši goste, da je današnji večer prav za prav literaren večer, kateremu bodo sledili še drugi.

Specijelno za nekoj so bile zbrane Krilanove poezije, katerih najlepše so deklamirale naše dražestne gospice.

Take deklamacije so bile čisto plen šaljivim listom, češ: to so se dolgočasili poslušalci ob mehničnem — zevanju!

Ne nameravam rezati poklenov našim deklamovalkam, radi tega konstatujem s žurnalistično suhoparnostjo, da ni nihče zeval, da se ni nihče dolgočasil na Krilanovem večeru, pač pa je bilo odobravanje toplo in splešno in so se ga živahno udeleževali tudi stareji gospodje.

Nisem lepi Paris, in če bi ravno bil, bil bi

vendar v zadregi, če bi moral kateri deklamovalki prisoditi palmo prvenstva.

Same ljubke prikasni, očarale so popolnoma svoje poslušalstvo, kar ni čuda, saj so deklamovale dobro; da ni bilo vse prejednakomerno, skrebele so gospice same, ker jim je dopuščala različnost v temperamentih, da so glede živahnosti v govoru, kretanju, mimiki, ter gest in naglasi lahko in rade v poštev jemale rek: *varatio delectat*.

Še nekaj smo opazili.

Našim gospicam teče slovenščina take milo, tako čisto iz ustic, da si nakoplje res neodpušljiv naroden smrti greh vsakdo, kdor bi direktno ali nedirektno zakrivil, da bi se iz teh ustic glasil drug jezik, nego slovenščina.

Pozor, galantni gospodje, varujte se narodnih grehov!

Po deklamacijah sukal se je mladi svet, a kar nas je starejih, opazovali smo ples s ptičje perspektive. To se pravi, poseli smo k taroku in vincu, ter se posvoje veselili s poskočno mladino, ki ni nehala prej, nego so se oglašili celjski petelini.

Na svidenje na drugem literarnem večeru!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 19. oktobra 1897.

K položaju. Danes imamo zopet zanimivih vesti. To je vendar čudno, kako hitro se menjuje vreme nazorov v današnjih dneh. Danes vihra na ministerijalni palači zastava starih zgrešenih tradicij, jutri pa se kaže znamenje nastopajočega pametnega spoznanja; danes se delajo krčeviti napor, da se oživi zopet kadaver nemškega liberalizma in da se osvežijo ostanki ponemčevalne in centralizujuče Avstrije, jutri pa se nam pripoveduje, da so minoli tisti časi, ko se je vladalo v Avstriji proti Slovanom; danes prepeva grof Badeni v vabljivih glasih pod okni liberalnih veleposestnikov, jutri se nam pripoveduje blagovestje, da se vlada hoče upirati le na desnico. Tako se menjuje vreme dan na dan, vse je vznemirjeno, vse je nezadovoljno, vsem je položeno neznosno, vsi čutijo, kako trpe interesi države na takem stanju, le častitljiva dama — obstrukcija se počuti prilično dobro! Včeraj še smo morali pripovedovati, kako oficijozna glasila energično zahtevajo popolno svobodo za grofa Badenija, jednako nasproti manjšini in nasproti večini. Danes piše zopet veter iz druge votline.

Sinoči že so poročali z Dunaja, da se vrši konferenca parlamentarne komisije... desnice ter da je pričakovati velevažnih izjav ministerskega predsednika o zahtevah posamičnih skupin večine. Od teh izjav da bode zavisno sodelovanje teh skupin v večini. Členom komisije, da je naložena stroga tajnost.

O vspehu včerajšnjih pogajanj med voditelji večine ne vemo torej ničesar, ali iz dejstva, da je ministerski predsednik prišel v parlamentarno komisijo in je poslušal zahteve posamičnih skupin, dalo bi se sklepati, da je prevladalo zopet modro spoznanje, da vlada vendar ne more kar tako dalje svojo pot, ne da bi se brigala ne za manjšino, ne za večino. Včerajšnji prihod grofa Badenija v sejo izvrševalnega odbora desnice je postavil na laž včerajšnje oficijozne glasove, češ, da se vlada čuti le vlado Njeg. Veličanstva in da so njeni sklepi povsem nezavisni od sklepov večine. Drugo vprašanje je seveda, da-li bode trajno to vreme modrega spoznanja.

O včerajšnji seji izvrševalnega odbora poročajo nadalje:

Posvetovali so se o organizaciji desnice. Vse skupine — v številu katoliško ljudsko stranko — so odobrile predloženi načrt. Glasom tega načrta ne bode smela nobena skupina počenjati kake akcije kar na svojo roko. Na ta način bode desnica bolj jednostna. Taka jamstva trdnosti in jednotnosti je zahteval tudi grof Badeni že od prvega začetka. Brez takega jamstva da se ni hotel spuščati v tesneje razmerje se skupinami desnice.

Včerajšnjim pogajanjem se pripisuje velikanška važnost. Znak te važnosti je tudi dejstvo, da so se včeraj neprestano menjemale brzojavke med Dunajem in Budimpešto, kjer biva sedaj cesar. Poročila potrjujejo soglasno, da je grof Badeni dobil najrazsežnejših pooblastil. Med temi tudi za za-

ključenje zbornice, ako bi se pokazala potrebna taka odredba. Vladalo bi se potem na podlagi cesarskih naredeb. Nadaljnji znakom resnosti sedanjih trenutkov je tudi to, da so brzojavno pozvali iz Opatije na Dunaj še bolnega dr. Kaizla. „Slov. Narodu“ brzojavljajo z Dunaja, da moramo biti pripravljeni na velike dogodke, eventualno na to, da parlament dveletni ne bode zboroval! Nekaj takega je pisal naš dunajski poročevalec že dne 12. t. m., rekši: „Meni se vse zdi, da se pripravlja stanje, ko bode mogla poreči vlada: Zbornica je nesposobna, storim torej sama!“ In naš dopisnik je pridodal: „Ako bi hotela storiti pravično, bilo bi to še najbolje. Čemu tritati čas in denar?“

Včeraj se je posvetoval grof Badeni tudi z drom. Luegerjem. Posvetovanje je trajalo pol ure. Skoro gotovo se je hotel grof Badeni obvestiti o nakanah krščanskih socijalistov oziroma na nagodbni provizorij z Ogersko.

Nagodbni provizorij in začasni proračun smatra vlada svojima najnujnejšima nalogama. Ako se sporazumi z večino in pribobi tudi krščanske socijaliste, bila bi na dobrem. Sicer utegne res nastopiti ona eventualnost, o kateri govori poročevalec „Slov. Naroda“.

Guncajo se! Včeraj smo čitali v „Grazer Tagblatt“, da Italijani so se odločno uprli vsem vabam vlade in da nočejo ničesar več čuti o grofu Badeniju. Danes pa objavlja „Mattino“ nastopno brzojavko z Dunaja, došlo mu baje od kompetentnih oseb, da ona vest v „Grazer Tagblatt“ je gola izmišljotina. Postopanje Italijanov nasproti vladi da je nespremenjeno še vedno.

Torej se še guncajo od vlade do obstrukcije, in od obstrukcije do vlade.

Dunajski občinski svet in dunajski Čehi. V dunajskem mestnem svetu sedi med drugimi svetovalci tudi nemški nacionalc dr. Fochler. Le-ta svetovalec, v družbi še z nekaterimi, je predlagal v obč. svetu, naj bi bojkotovali dunajske Čehje. Nobenega Čeha ni nastavljal več v mestni službi in kolikor jih je ondi že nastavljenih, naj se odpuste! Češki obrtniki in delavci naj ne dobe nikakih naročil. Razun tega pa naj se pozove občinstvo s plakati, naj tudi ono popolnoma bojkotuje obsovažljene Čehje. Ta nezmisljeni predlog prav gotovo ne najde odmeva v dunajskem občinskem svetu in ako bi ga našel, bi se načelo istega predloga slabo strinjalo z načeli župana dr. Luegerja samega. Ta dr. Fochler je menda tudi jeden tistih „hetzsüchtige“, katerim ugaja šum in hrum po tevtonskem gozdu in niti nima zmisla za to, kake posledice bi imele za ves Dunaj, ki je, mimogrede rečeno, središče vseh avstrijskih narodov in ne kak obmejni Heb, kake posledice bi imele tako bojkotovanje Čehov. Dr. Fochler naj pomisli v svoji tevtonski strasti, da, ako bi Čehov ne bilo na Dunaju, bi se grozovito skrčilo število delavnih in zmožnih močij, kajti Nemec z dalja nima tiste delavne kreposti, kakor Čeh, marveč je v največ slučajih tu, da ukazuje. Radi bi znali, kam bi prišlo zares z človeško družbo, ako bi Nemci zamogli izvesti vse, kar brbljajo pojedini nacionalni fanatiki njihovi.

Hvalo moramo izreči županu Luegerju, da je osmešil predlagatelje.

Nemški cilji. „Bosanska Pošta“ ima v svoji 118. številki od dne 14. okt. t. l. črtico, v kateri poroča o lovu na divje koze v pogorju Beljašnica, oddaljenem samo nekaj ur od glavnega mesta Sarajeva. V tem pogorju je toliko te lepe živali, da je neka družba samo jeden dan vstrelila jih 70 eksemplarov. Ta lov na divje koze pa, kakor je razvidno iz omenjene črtice, se je razvil še la, ko se je naselila v Bosni slavnoznanu nemška kultura. Kajti nekatera v „Pošti“ omenjena imena kažejo, da so uprizoritelji teh lovov — Nemci. No, stvari sami na sebi bi ne bilo prisojati take posebnosti, ako bi za tem ne tičal še drug — „lov“.

Dokler sti bili Bosna in Hercegovina v turških rokah, se tamošnjim kristijanom, oziroma Slovanom res ni godilo najboljšje, a jedno je bilo dobro, namreč prvotni značaj ljudstva se je ohranil, Slovani so ostali Slovani. Kako pa je sedaj? O Nemcih je znano, da ne opuščajo najmanjše prilike, o kateri se morejo izkoristiti: kakor koblice se vsujejo v pokrajine, kjer je le kaj prostora. No, o Židih pa niti ni, da bi govorili — oba sta jed

naka v tem oziru, Žid in Nemec. Takoj po uredbi avstrijske uprave v Bosni in Hercegovini se je jel nemški življ naseljavati v ti deželi. Nemci si domišljajo menda, da je Avstro-Ogerska dobila od berlinskega kongresa nalog za okupacijo Bosne in Hercegovine le v jedino ta namen, da se naredi zopet nekoliko prostora nemški ekspanzivnosti, nekoliko poti nemškemu „Drang nach Osten“, teženju na Vzhod. In vsa znamenja kažejo, da nemški računi niso bili slabi.

Rudarstvo, čegar zakladi so ogromni na Balkanu, je skoro do cela v nemških rokah in nemški denar ustanovlja industrijska podjetja, ki bodo donasala velikanske koristi zopet nemškemu žepu? A Slovan-domačin? On bo hlapčeval temu nemškemu kapitalu, kakor hlapčuje tudi drugod.

Sedaj pa nastaja jedno jako težko vprašanje: ali se mora vedno in vedno zgoditi, da se okorišča nemški rod na slovanskih tleh s prirodnimi zakladi teh tal, še predno se zave njihove koristi pravi domačin? Ali se mora goditi, da nemška podjetnost in enerģija izkoriščata nezavednost in neukost Slovana, zaostalega v špekulaciji? Čemu bi ne počakali ti zakladi dobe, ko bo Slovan sam zmožen izrabljati jih za se, v svojo korist? Da bo Slovan napredoval tudi v gospodarskih strokah, to je nedvomno, ker mu je v to prirojene zmožnosti; toda vprašanje je, kako pa bo že tedaj z prirodnimi zakladi njegove domovine, kadar postane on zmožen za dviganje teh zakladov na isti način, kakor mu jih jemlje iz pred nosa sedaj še Nemec? Kaj ostane še nedotaknjenega za Slovana do tedaj? Ali ne bo že vse do zadnjega obrano od tuje podjetnosti? To je točka, ki zahteva resnega preudarka. Nas zaustavlja v vsakršnem napredku nemška sebičnost, a biti nam mora tudi jasno, zakaj nas zadržuje?

Pravega pravčatega smotra političnega nasprotstva Nemcev ni iskati samo v jezikovnem delu, marveč iskati je ta smoter tudi v gospodarskih ozirih. Naša domovina je molzna krava tujcem v gospodarskem oziru.

To so torej one „divje koze“ v širšem pomenu, na katere se vrši lov po šumah slovanske nezvesti. Skrajni čas je, da se zavemo, pri čem da smo.

Shod socijalne demokracije na Nemškem. Nedavno temu se je v Hamburgu vršil shod socijalne demokracije nemške. Shod je bil velezanimiv in poučen, zlasti pa za nemške socijaliste v Avstriji. Govori in sklepi so dokazali, da se je v nazorih socijalne demokracije izvršil velik preobrat. Godci so isti, in instrumenti so tudi isti, kakor so bili do sedaj, ali glasba je bila vendar dokaj različna od one na prejšnjih shodih. Jeden najodličnejših voditeljev socijalne demokracije, Liebknecht, je povdarjal, da socijalisti ne smejo soditi stvari na zemlji od gori z meseca doli, ampak stopiti da jim je na trda tla praktične borbe. Znakom, da so te besede Liebknechtove označile smer bodoče taktike socijalne demokracije nemške, smatrati je sklep, da se socijalisti udeležijo volitev v deželni zbor pruski. A za nas še važnejši je bil govor druge Schippelna, ki je rekel: dokler že imamo vojakov, bilo bi nezmislno, ako bi nemške vojake hoteli postaviti v nevarnost, da svojo krvjo poplačajo nerazumnost svojih nasprotnikov. Nemškim vojakom ni smeti dajati slabih pušk in slabih topov. Slednjič je tudi Liebknecht za slučaj vojne med Nemčijo in Francije govoril tako, da je njega izvajanja razumeti tako, da je nemška socijalna demokracija že odsanjala svoje sanje o internacionalizmu in se je izdatno približala načelu obrambe lastne narodne individualnosti.

Najjasnejše pa se kaže ta preobrat v sklepu istega shoda, da je opravičeno ponemčevanje Poljakov v mislu narodno-nemškega socijalizma. — Ozirom na napade slovenskih socijalnih demokratov je veleinteresantno tudi dejstvo, da je shod v Hamburgu odobril brezpogojno, da so se na shodu v Curigu socijalni demokrati posvetovali z zastopniki buržoazije!

Kaj pravite k temu, socijalni demokrati slovenski? Ali hočete vi ostati mednarodni, med tem ko se socijalna demokracija bliža narodnemu stališču ravno v oni deželi, kjer je najbolj razvita in od koder prihaja najhujša nevarnost za avstrijsko slovanstvo?

Različne vesti.

Mestni svet tržaški je imel sinoči svojo zapupno sejo, v kateri so razpravljali o raznih osebnih stvareh

Rogajo se nam. „Corriere“ v Gorici pravi v svoji številki od minolega četrta mej drugem: „Kako hočete, da vas bomo spoštovali drugi, ko sami sebe ne spoštujete!“ — To je že hud hren, a — resničen, in iz njega se učimo, česar nečemo učiti se sami od sebe!

Naša pošta. Nekdo je pisal iz Trsta v Milje. To menda ni posebno daleč. Večina ljudij v Trstu vedo, kje leže Milje. Tudi taki ljudje vedo to, ki niso poštarji. Torej nekdo je pisal iz Trsta v Milje. Dotično dopisnico je dal na pošto dne 12. oktobra. In listnica je romala v — Radovljico na Gorenjskem. A, kakor da bi hotela zbljati svoje šale šegava ironija, prijel je poštar v Radovljici za pero in napisal je krepko roko in jako čitljivo: Post Muggia bei Triest.

Tu se nam vsiljuje pametna misel. Kaj ko bi pozvali v Trst za par dni onega poštarja v Radovljici, da bi vsem onim, ki so tega potrebni, priredil par predavanj o zemljepisju — tržaške okolice!

Premišljuje o tem nasvetu! Mi mislimo vsaj, da bi bil izvedljiv in potreben.

Nimajo jih! Te dni razpošilja naša c. k. davkarija tiskovine za „prihodninski davek“. To je že tako navada, da nas radi „pozabljajo“, kadar je kaj novega. To je: na naš jezik pozabljajo! Tako se je dogodilo tudi sedaj. Tiskovine so le v nemško-laškem jeziku — po starem! Da se prepričam, imajo li na davčni administraciji tudi tiskovin v nemško-slovenskem jeziku, podal sem se osebno do tega urada, ter vprašal: „Prosim tiskovin za prihodninski davek“. Odgovorilo se mi je: „No gavemo in lingua slava“. (Nimamo v slov. jeziku). Kaj storiti? Vrniti iste ter zahtevati slovenskih, tega se boji vsakdo, ker to nalaga sitnost! Jaz mislim, da bi bilo najbolje, ko bi naši slovenski državni poslanci govorili resno besedo ekselenci finančnemu ministru ter da bi zahtevali, naj že enkrat napravi konec temu preziranjju našega jezika. To preziranjje je v dijamentralnem nasprotju z ustavnimi zakoni.

Gospodom je lahko trditi, da nikdo ne zahteva slovenskih tiskovin; ali morali bi biti na mojem mestu in čuli bi, kako se ljudstvo jezi na one, ki nas prezirajo! Koliko je naših ljudi, ki ne umejo izdanih tiskovin! Vešči slovenski pisavi morajo vendar prositi in plačevati tujcem, da jim spišejo, kar bi lahko storili sami, da nas više oblasti ne zapostavljajo na tak poniževalen način.

Nadejam se, da je to zadnje leto takemu postopanju, ker drugače bomo prisiljeni nastopati najenergijeje v obrambo naših pravic. To naj si zapomnijo oni, katerih se to tiče.

Gotovo je še družin, ki niso izpolnile gori omenjenih tiskovin, ker ne vejo: kako? Svetujem vsem takim, naj se obrnejo v naša slovenska društva, kjer se jim postreže — brezplačno.

N e b o d i g a t r e b a .

Natečaj za „narodne popevke“. Ravnateljstvo „Circolo Artistico“ razpisuje tudi letos natečaj za italijanske takozvane narodne popevke. Stališče glasbenega ukusa nas ne briga toliko, dasi so bile vse dosedanje „narodne“ popevke pravi atentat na dobri glasbeni ukus. Toda to bi bilo manje slo. Veče zlo je, ako presojamo te popevke se stališča morale in ljubega miru. Nekatere so v pravi zasmeš deviške sramožljivosti, druge pa so take, da uplivajo uprav pogubno na medsebojno razmerje obeh tu živeti glavni narodnosti. Ako bodo tudi na taki višini letošnje popevke, potem moramo le obžalovati v imenu morale in ljubega miru, da je „Circolo Artistico“ razpisal ta natečaj.

Akad. društvo „Slovenija“ priredi dné 23. t. m. svoj prvi redni občni zbor s sledečim vsporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Čitanje zapisnika bratskega društva „Triglava“. 3. Poročilo predsednika, odbornikov in preglednikov. 4. Volitev predsednika, odbornikov in 2 namestnikov in 3 preglednikov. 5. Slučajnosti. Lokal: Kath. Ressource I. Reichsrathsstrasse 3. Začetek ob 8. zvečer. — Slovenski gostje dobro došli!

Odkritje vojaškega spomenika. Dne 17. t. m. se je ob veliki svečanosti odkril spomenik v puštini Kismegy blizu Raaba na Ogerskem. Spomenik

je postavljen onim junakom c. kr. vojske, štajerskih domobrancev in ogerskih plemskih ustašev, ki so pali v vojni proti Francozom leta 1809, a zajedno tudi vojakom Napoleonove vojske.

Za stavbo spomenika je dal inicijativo nadvojvoda Oton, ki je prevzel tudi protetkorat in je izdelal načrt spomeniku.

Ta spomenik je prvi na Ogerskem, ki ga je postavilo vojaštvo skupno z civilnim narodom. Spomenik je obelisk iz sivga granita, okrašen z bronastimi vojnimi emblemi.

Svečanosti so se udeležili poleg nadvojvoda Otona, Josipa in Friderika mnogo višjih ogerskih dostojanstvenikov in ministerski predsednik baron Banffy. Mesto Gradec je zastopal župan namestnik Koller, francosko vojsko pa vojaški atašé, baron Berckheim. Po svečanostnem govoru nadvojvode Otona se je spomenik razkril in navzoče občinstvo je eduševljeno pozdravilo veličasten spomenik.

Telefon v Ljubljani. Tržaško poštno ravnateljstvo ima naročilo, da je telefonsko zvezo z Ljubljano završiti kar najnujnejše. Ako se poskušje izvrše ugodno, se napravi v Ljubljani telefonska centrala in se ista pridruži zvezi Trst-Dunaj. Dosedaj še ni pridruženo nobeno drugo mesto tej zvezi, izvemši Gradec.

Železnica čez Turo. Z Dunaja „brzjavljajo“ danes, da so že dovršena vsa pripravljavna dela in je pripravljen že tudi dotični zakonski načrt. — Čas bi bil zares, da bi enkrat začeli z delom za drugo železniško zvezo z našim mestom.

Izpred sodišča. 29letni Ivan Moravec (alias Morovec) iz sv. Lucije pri Tolminu je dobil včeraj pred tukajšnjim deželnim sodiščem 3 mesece ječe radi zločina javnega nasilstva, storjenega proti nekemu redarju.

Potres. Iz Zagreba poročajo, da je bil ondi dne 18. t. m. zjutraj močan potres, ki je trajal tri sekunde. Potres je bil valovit. Smer od severovzhoda proti jugozapadu. V raznih hišah so padale podobe z zidov itd. Škoda ni velika.

Nesreča v gledališču. V nekem gledališču v Cincinnati (v Ameriki) se je porušil kos stropa s kupolo vred in to med predstavo. Tri osebe so bile ubite; 12 je bilo smrtno, mnogi pa so bili ranjeni več ali manj.

Črna kronika. Dne 18. t. m. dopoldne se je 28letni trgovski agent Jos. Olivetti obesil na vrtn svojega bivališča, št. 39 v ulici Giulia. Olivetti je končal svoje življenje baje v duševni nezvesti.

Bismarckov spomenik. Dne 18. t. m. se je v Lipskem odkril bronasti spomenik knezu Bismarcku, v spomin na bitko pri Lipskem.

Poživljen sin. Josip Hein iz Lamberga na Gorenjem Avstrijskem je leta 1887. zažgal neko gostilno in dva drugi hiši. Za ta svoj čin je dobil 10 let ječe. Kazen je dostal dne 25. septembra. Povrnul se je k svoji 76letni materi, ki ga je vsprejela, kakor jej je velevala materinska ljubezen. Da ne bi bila storila tega! Bog ve iz kaknega vzroka jo je dne 18. t. m. zadušil poživljeni sin. Del jej je vrv okolu vratu. Minolo nedeljo so ga zaprli. Priznal je groznim cinizmom, da je umoril svojo lastno mater.

Pariz, pomorsko pristanišče? Tehniški svet mesta Pariza se bavi že več let z vprašanjem, kako združiti stolico francosko z morjem in napraviti ondi mersko pristanišče. Letos je zopet predložen načrt, po katerem bi se dala vresničiti ta misel. Po tem načrtu bi bilo treba izkopati na levi obali reke Sejne kanal, dolg 185 kilom., in širok 35 metrov v naravni, a 45 metrov široko v zavojni črti. Vseskupni stroški bi znašali po priliki 150 milijonov goldinarjev.

Največji svetilnik sveta. Na Francoskem so one dni dogotovili svetilnik na obali poluotoka Bretagne, čegar luč ima svetlobo za 30 milijonov sveč. Ta svetilnik razsvetljuje morje na sto kilometrov daleč na okrog. O meglenem vremenu pa sije na 40 kilometrov okrog. Napravo, s katere pomočjo se v veliki megli dajejo razna znamenja brodovom, goni stroj 460 konjskih močij. Ta svetilnik je dosedaj največji vsega sveta.

Koliko se je našelo letos žita na svetu. Glasom poročila nekega mednarodnega urada, našelo se je letos v Evropi 456.953.000 hektolitrov žita nasproti 557.594.000 hektolitrov v lanskem letu. Amerika je našela 253.750.000 hektolitrov, napram 191.429.000 hekt. lanskega leta; Azija 83.130.000

letos, lani 100.050.000; Afrika 13.340.000; Avstralija 80.246.730 letos, lani 87.380.000 hektolitrov. Na vsem svetu je torej našetega letos žita 887.419.730 hektolitrov.

Železnica na jadra. V Ameriki so napravili znamenit poskus na pacifiški železnici. Napravili so na vagone jednega vlaka po tri metre dolga jadra, vsled katerih se je vlak pomikal brez vsake druge pomoči tako hitro naprej, da je prevozil v jedni uri 64 kilometrov. Zares lep napredek ako se povsem vresniči.

Razbojniki v Makedoniji. V vsej Makedoniji so se pojavile razbojniške čete, katere ne priznavašjo ne mohamedancem ne kristijanom. Nedavno temu so zgrabili nekega bogatega trgovca Maskarisa in zahtevali zanj 200 turških lir odkupnine. Žena trgovca pa je poslala razbojnikom samo 150 lir in razbojniki so umorili trgovca, a denar so obdržali vsejedno. Tako počenjajo po vsej Makedoniji in oblastva jim ne morejo do živega.

Koliko imamo las na glavi? Marsikdo se je pokesal že tolikokrat, kolikor ima las na glavi, da se je n. pr. — oženil. Merodajno za število kesanj je seveda to, kedar se je začel kesati: ali se je to zgodilo prav kmalo po poroki, ali še le v poznejših letih. Ako se je jel kesati kmalu po poroki, je število kesanj navadno večje, namreč, ako je na njegovi glavi normalno število las. To število je, kakor je izračunal nedavno neki statistik, nič večje in nič manje, nego 1066 za štirjaški palec obraščenega temena, torej za vso glavo okoli 143.006, nota bene, ako je kesalec plavolas. — 105.000, ako je isti temnolas, in 29.200, ako je rudečelas. Nekako v nesoglasju z vzrokom kesanja pa je število kesanj, ako se kesanje začne še le čez nekaj let, kajti naravno je, da se vzroki kesanja z leti množijo, dočim se število las krči. Vse druge račune naj si napravijo kesalci sami. Mi si peremo jezik.

Zvesta matka. Neki gospodar je odpotoval z doma po železnici. Mačko, ki ga je spremljala na vsaki korak v življenju, pustil je na kolodvoru, da-si je hotela z njim na vlak. Na postaji je žival čakala svojega gospodarja, dokler se ni povrnil. Kadar je prihitel kak vlak od one strani, kamor je odpotoval nje gospodar, vselej je planila na peron gledat, da-li ni še došel? Konečno ga je le pričakala in se veselo vrnila z njim domov.

Gledališko pismo.

V Ljubljani, 14. okt. 1897.

Z velikimi plakati in s še večjimi obljubami se je naznanila otvoritev nove sezone ljubljanskega gledališča. Klasiki, romantiki in tudi novodobni pisatelji-dramatiki so bili ondi zastopani z naslovi svojih del; italijanska, nemška in ruska opera se nam obljublja po modrem načelu: kdor mnogo daje, daje vsakemu nekaj. Ker je delavni odbor pridobil poleg dosedanjih opernih in dramskih moči, še nekaj novih, ker je poslal mej počitnicami na Dunaj v dramatično šolo tudi tri mlajše domače moči (gdč. M. Ogrinčeva, gdč. Bitenčeva in g. Kranjca), ker se je intendantni odbor nekoliko preosnoval, pričakovati nam je, da se letošnja slovenska gledališka sezona obnese vsaj tako dobro ali pa še boljše nego lanska.

Ker je bilo čitati na omenjenih vabilnih plakatih, da je pridobila intendantca štiri izvirne veseloigre dobroznane humorističnega novelista Radoslava Murnika in izvirno dramo „Romantične duše“ pesnika Ivana Cankarja, mislili smo, da se otvori sezona z novo domačo igro in to tembolj, ker je povdarjala intendantca, da so „vse našete igre že pripravljene“. — Nū, izkazalo se je, da je odbor malo pretiraval in — pesničil. Tega pa mu ni zameriti; saj je v svrhu reklame dovoljeno še kaj več. — Prigovarjali bi pa vsekakor, da se postavlja na javen plakat drama, katera se je zavrnila kakor nerabna. Občinstvo se s tem le slepi, pisatelj jevenom pa trpi na ugledu, ko se izve maločastna resnica. — „Uredniška tajnost“ mora veljati tudi za književne in intendantne odbore, in dovolj žalostno je, da izvestni gospodje v ljubljanskih literarnih in drugih društvi bobnajo po gostilnah in kavarnah radovednim in blebetavim ljudem vsako malenkost, ki se potem izrablja hudobno. — To pa omenjamo le mimogredé.

Navzlic obljubljenim novim izvirnim igram se je otvorila sezona s tujim delom. Morda bi bil

primernejše, da bi se igrala — če že ne nova — vsaj kaka starejša, kaka Jurčičeva, dr. Vošnjakova, Ogrinčeva, dr. Skofičeva ali Aleševčeva igra; nū, letos smo bili vendar zadovoljni, ko smo zagledali prvi gledališni list: „Beneški trgovec“ spisal W. Shakespeare. Ako ima besedo največji dramatik, odmaknejo se mu s spoštovanjem vsi drugi.

Klasična Shakespeareova veseloigra se je igrala sploh prvič na slovenskem odru, — in takoj tu bodi konstatovano, — še celó prav dobro. Prigovarjali bi le temu, da so bile vloge Antonija, Jessike in Lorenca vendar preveč sčrtane, kar je škodovalo igri, zlasti v II. in končnem dejanju. Ljubezen mej Jessiko in Lorencom se poizgublja povsem, značaj Antonijev pa ostaja le skicovan. Retiser R. Inemann si je hotel bržčas naložiti kolikor možno veliko dela ter osredotočiti vse zanimanje in težišče na svojo vlogo Shylocka. Vendar je šel predaleč v tem svojem teženju ter je deloma do cela skvaril igro. Navzlic temu pa je dejstvo, da je Inemannov Shylock prekrasen, klasičen. V vseh nijansah, v najrazličnejših situacijah nam je naslikal gosp. R. Inemann vzoren tip smertno sovražečega žida. Ako igra navzlic temu vendar ni vspela povsem, ne zadeva krivda njega. Duh časa preveva tudi slovensko občinstvo, ki se ne more več ogrevati za nikake — niti za klasične! — neverjetnosti. In Shakespearejeva veseloigra kar mrgoli od netuvenih neverjetnostij, pretiravanj in romantičnih efektov, ki se pa v sedanjih realističnih dobi poizgubljajo v nič.

(Pride še.)

Najnovejše vesti.

Dunaj 19. (Zbornica poslancev.) Početkom seje so se vršila tri glasovanja po imenih o predlogih posl. Steinwenderja, dr. Roserja in Güntherja. O tretjem glasovanju se je pokazalo, da je zbornica nesklepčna. Prihodnja seja zvečer.

Dunaj 19. Oficijozni „Fremdenblatt“ uvaža, da ni strahu radi usode nagodbenega provizorija. Vendar je dolžnost vsem strankam, da pripomorejo k pojasnitvi položaja. V ta namen treba jezikovno vprašanje prinesiti pred parlament. V to je dal prilliko predlog barona Dipaulija. Rešenje prepira potom zakonodaje je postalo neizogibno.

Sredec 19. Sbranje se snide dne 27. oktobra. Dotični ukaz je že podpisan.

Trgovinske brzojavke in vrsti.

Badmiska. Pšenica za jesen 11.98 12.— Pšenica za spomlad 1898 11.71 do 11.72 Oves za jesen 6.06 6.08 — Kava za jesen 8.40 8.45. Koruza za oktober 1897. 4.45 4.50 Pšenica nova od 78 kil. f. 12.55—12.65 od 79 kilo 12.70 12.80 od 80 kil. f. 12.85—12.95, od 81. kil. f. 12.95 13.—, od 82 kil. for. 13.10 13.15. Jedmen 6.80 9.— prosa 6.10 6.35 Pšenica: sredne ponudbe, sredno povpraševanje. Prodaja 20000 mt. st. nikje Vreme: lepo. Rega. Neradmirani sladkor for. 11.57 do —. Za notranji trgovini: Centrifugal f. 36.12 Concasse f. 37 Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50 Kava. Kava Santos good average za okt. 40.35 za februar 41.— Hamburg. Santos good average za oktober 33.50, za december 33.95 za marc 34.—, za maj 34.50. mirno.

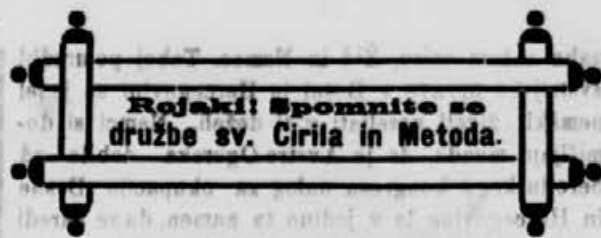
Dunajska borza 19. oktobra 1897

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	102.15	102.15
„ „ v srebru	102.20	102.20
Avstrijska renta v glat	123.20	123.20
„ „ v kronah	101.85	101.85
Kreditne akcije	352 —	353 —
London 10 Lst.	119.65	119.65
Napoleoni	9.52 1/2	9.52 1/2
20 mark	11.75	11.75
100 ital.	45.10	45.10

Tiskarna Gutenberg

Aljalka ces. kralj. universitetne tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13
TOVARNA ZA OBRTE IN CONTO - KNJIGE

zistem „Patent Workmann Chicago“
Raztirnini zavod — Knjigovenstvo.
priporočuje se za prijazne naročbe so zadržilom primernih cen in točne potrebe.
Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, roketvorov v vsakem obsežu, brošur, plakatov cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja za liste in zavitek z napisom, naslovnih listov jedlinih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih: Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fature Debitoren, Creditoren, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjalnih časo-zapadlih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem raztirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, avilenege papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledio iz cinka za kopiranje itd.
Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika
Trst, Via delle Acque 5 — ARNOLDO COEN — Via delle Acque 5 Trst

Za slabotne
bolehave vsled pomanjkanja krvi na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskusnega učinka je
železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani.
(Dunajska cesta)
priporočeno od mnogih zdravnikov. — Poliliterska steklenica velja 1 gld., pet poliliterskih steklenic 4 gld. 50 kr.

Zakupnik

za veliko, dobro zalogo in razprodajo mleka v Trstu se išče pod ugodnimi pogoji.
Daljna pojasnila daje dr. M. Pretner odvetnik v Trstu, Corso, Piazza S. Giacomo št. 1.

Zdravljenje krvi
Čaj „Tislederni ovet“ (Milleflori).
Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim sludajem, če poče v žolodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidom. Jeden omet za zdravljanje, stoji 50 nš, ter se dobiva v odlikovani lekarni
PRAXMARER „Al duu Mori“ Trst, veliki trg.

Saunig & Dekleva

V GORICI, v Nunski ulici št. 14-16.
Velika zaloga

šivalnih strojev in dvokoles
raznih sistemov kakor tudi iz bambusa.
Lastna mehanična delalnica za popravljanje in nikiranje.

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

(Južna železnica (Postaja južne železnice.)
Od dne 1. maja 1897.
ODHOD:
7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.— „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.25 „ poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
8.05 „ brzovlak v Kormin.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10.— „ mešani vlak do Mürzschlaga.
Lokalna vlaka ob praznikih.
2.— „ v Gorico, Kormin, Červinjan.
4.25 „ v Nabrežino.
Tedenški vlak:
7.50 popol. (sreda) ekspres v Ostende.
DOHOD:
6.55 predp. mešani vlak iz Mürzschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.35 „ brzovlak iz Kormina,
9.25 „ brzovlak s Dunaja.
10.25 „ poštni vlak s Dunaja, zveza z Reko.
10.37 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštni vlak s Dunaja.
7.45 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.30 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine
8.54 „ brzovlak s Dunaja zveza z Reko.